

እንቆቅልሽ

እታለሜ እንቆቅልሽ
በጄ በይኝ፣ ምን አውቅልሽ
ልጠይቅሽ ካፌ ይውጣ
አጉል ነገር መላ ያጣ፤

ማን ይበሉት ይህን ጎሳ
በስተኋላ የተነሳ
የማይዘሩ፣ የማይበሉት
የማይወዱ፣ የማይጠሉት
አያነሱ፣ ወይ አይጥሉት
አያወርዱ፣ ወይ አይሰቅሉት?

ያበምድር ልጅ የጥዋት ልሁቅ
ያምና እገሌ የትናንት ሊቅ
ከልሳን ቤት ከአድባር መንደር
ከወግ አምባ ከእድር ሰፈር
ያሩር ትንፋሽ ካልመለጣት
የቆፈን ጥርስ ከማይግጣት
ያቅኝ ኮቴ ካልዳመጣት
ለሰው አብራክ ከመረጣት
የእድሜ ጫና ካጎበጣት
ከኩሽ ገንዳ ዘሩ በቅሎ
በምድረ-አበሽ ጥርሱን ነቅሎ
በእናት አለም ሰፍሰፍ አንጀት
በአባት ድካም ሙሉ ማጀት
በእቴጌቴ የሎሚ ሽታ
በወንድም ጋሼ መከታ

በ«እንትፍ እደግ» በ«ካይን ያውጣህ»
«ለአይኔን ባይኔ ተድላ ያብቃህ
ጡሮ መጦር ይሁን እጣህ»
አድጎ፣ ደርጅቶ፣ ጎልምሶ
ለእሰየው አቅመ አዳም ደርሶ።

ምን ለክፎት ነው ወደማታ
ጋራ ዞሮ የነጎደው
ከባይተዋር ወግ ጫዋታ
ካላፈራው የለመደው
በሰደት መዘዝ በሽታ
ስብእናውን የመረዘው
የባለአገር ማንነቱን
በመጫነት የሰረዘው
ያን ርቱዕ አንደበቱን
በባዕድ ልሳን የገነዘው?

ክፋ ደጉን ባወቀበት
ያባቱን ወግ ከሰጩበጠው
ሰማይ ምድሩን በለየበት
የእናት ቋንቋ ካጠመቀው
ከጽንፍ አለም ቁራሽ መሬት
ሰሩን ተክሎ ከሰቀመጠው
ጣም እንከኑን ከሚያውቁለት
ወገን እቅፍ ከሸገጠው
ከእጣ ፈቃድ ተቃቅሮ
ለርሱነቱ ከመረጠው፤

ምን ገዶት ነው መዋተቱ
መኩሪያ ቅርሱን ገደል ከትቶ
ያመለጠው የብብቱ
የቆጥ ሲሳይ ተመልክቶ
በፋይዳቢስ ጉርብትና
በናፍቆት ጣር ተብከንክኖ
የእምቤን አይን በስተርጀና
በእይታ ራብ አመክኖ፤
ማን መክሮት ነው አይዘህ ብሎት
ያለቀየው የከተመው
ተድላ ከሆድ ያብብ መስሎት
ከማያውቁት የገጠመው
ያብሮ አደጉን ጓደኝነት
እንደዘበት የረገጠው
በውርጭ አለም ቤተኝነት
የምድሩን ጣይ የለወጠው
ለክርስ አምላክ ግብር ታምኖ
ሀሊናውን ያዘቀጠው
ነፍስያውን አመንምኖ
ትከሻውን ያሳበጠው?

ፋሲል ይትባረክ